

PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ENERGETSKEGA ZAKONA

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zaveze Slovenije o zniževanju toplogrednih plinov, nazadnje dane s podpisom in ratifikacijo Pariškega podnebne sporazuma, s katerim so se države podpisnice zavezale k omejitvi rasti globalnega segrevanja podnebja pod dvema stopinjama Celzija, narekujejo pospešena vlaganja v obnovljive vire energije (v nadaljevanju OVE) in zviševanje energetske učinkovitosti. To na eni strani zahteva večja vlaganja v OVE s strani države in državnih energetske podjetij, na drugi strani pa vlaganja v razpršene vire s strani državljanov in lokalnih skupnosti, za katere pa je treba zagotoviti ustrezen zakonodajni okvir.

Po nekaterih pričakovanjih naj bi v Evropski uniji do leta 2025 80 odstotkov odjema električne energije upravljali odjemalci v obliki pametnih samooskrbnih skupnosti. To bo terjalo prilagoditev distribucijskega sistema, česar pa se distributerji pri nas zavedajo in so v veliki meri na te prilagoditve že pripravljene. Vendar pa je razpršenih virov energije pri nas še vedno razmeroma malo, ravno zaradi zakonodajnega okvira, ki trenutno ne spodbuja skupnostnih investicij državljanov v OVE.

Načela in ukrepe za doseganje zanesljive oskrbe z energijo, za povečanje energetske učinkovitosti in varčevanja z energijo ter za večjo rabo energije iz OVE so pri nas določena z Energetskim zakonom (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15). Na podlagi tega zakona je bila leta 2015 sprejeta Uredba o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 97/15, v nadaljevanju Uredbe) s katero se je določil ukrep spodbujanja rabe električne energije, pridobljene iz obnovljivih virov energije z napravo za samooskrbo in s katero so se podrobneje določili pogoji za samooskrbo z električno energijo, pridobljeno iz obnovljivih virov energije, način obračuna, letne omejitve moči naprav za samooskrbo, način poročanja o izvajanju ukrepa in način izračuna proizvedene električne energije z napravami za samooskrbo.

Z uveljavitvijo Uredbe se je pri nas gospodinjstvom in malim poslovnim odjemalcem omogočila samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije na podlagi neto merjenja («net meteringa»). V konceptu net-meteringa je uporabnik distribucijskega omrežja opredeljen kot proizvajalec električne energije in hkrati odjemalec za tisti del električne energije, ki jo sam ne more zagotoviti z lastno proizvodnjo. Takšen uporabnik ima urejen priključek na distribucijsko omrežje in dvosmerni števec, ki beleži proizvedeno in porabljeno električno energijo. Obračun prejete in oddane električne energije se izdela za obdobje enega leta. Tisti, ki proizvedejo več, kot porabijo, presežek brezplačno odstopijo dobavitelju električne energije, tisti, ki proizvedejo manj, kot porabijo, pa plačajo električno energijo, ki so jo vzeli iz javnega omrežja.

Z uvedbo net-meteringa se je v Sloveniji presekalo krč vlaganja v sončne elektrarne, do katerega je prišlo v letu 2012. Leta 2009 je bila uvedena podporna shema za obnovljive vire energije, ki je ponudila proizvajalcem električne energije dve vrsti podpor:

zagotovljeni odkup in obratovalna podpora. Zagotovljen odkup, ki je bil namenjen predvsem enotam z vgrajeno močjo manjšo od 1 MW, pri čemer je Borzen kot center za podpore prevzemal elektriko in jo plačeval po ceni, določeni z odločbo o dodelitvi podpore. Obratovalna podpora je torej dodatek na količino proizvedene električne energije in je namenjena pokrivanju razlike med proizvodnimi stroški in tržno ceno, ki jo naprava preko ponudnikov odkupa iztrži na trgu. Obe vrsti podpore sta se sklepali za 10 let v primeru naprave za soproizvodnjo toplotne energije (SPT), oziroma za 15 let v primeru proizvodnje električne energije iz OVE. Večina proizvajalcev se je odločila za podporo v obliki zagotovljenega odkupa. Cena investicij v sončne elektrarne je od leta 2009 naprej močno padala na račun kvalitetne in poceni tehnologije iz Kitajske, med tem ko so podpore ostajale enake. Zaradi dobičkonosnosti, ki sta jo ustvarjala nizka cena tehnologije in visoke garantirane odkupne cene električne energije s strani države, se je do leta 2012 močno zviševalo število investicij v sončne elektrarne. Leta 2012 je Vlada močno znižala višino podpor in investicije so praktično povsem zastale. Investicijski krč se je odpravil šele z Uredbo s katero je sistem podpor dopolnil sistem samooskrbe z električno energijo v obliki net-meteringa. Leta 2016 je bila sicer sprejeta tudi Uredba o podporah elektriki, proizvedeni iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji toplote in elektrike z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 74/16), ki pa ne spodbuja vlaganj v majhne, razpršene vire energije, ker je glavni dejavnik pri izboru projektov nizka proizvodna cena električne energije. Tako se iz tega naslova preferira predvsem vlaganja v večje projekte pridobivanja električne energije iz OVE.

Sistem net-metering je poleg spremembe načina obračunavanja električne energije prinesel tudi vrsto drugih sprememb, ki so namenjene spodbujanju investicij v OVE s strani državljanov. Za razliko od prejšnjega sistema v sistemu net-meteringa državljanom, ki investirajo v samooskrbo iz OVE, ni več treba registrirati podjetja ali odpreti s.p.-ja. Ker se ne ustvarjajo denarni dohodki, ampak se samo obračuna električna energija, ki je oddana in prejeta iz omrežja, takšna investicija tudi ne vpliva na letno plačilo dohodnine in posledično ne vpliva na višine pokojnin, štipendij, otroških dodatkov, subvencij otroških vrtcev itn.

Kljub temu, da je sprejetje Uredbe pomenilo velik korak naprej pri spodbujanju investicij v samooskrbo iz OVE, pa je žal trenutna ureditev zelo omejujoča. Za skupnostno samooskrbo je največja ovira zahteva, da mora biti lastnik naprave za samooskrbo hkrati tudi lastnik odjemnega mesta. To v praksi pomeni, da lahko male elektrarne na OVE postavljajo samo posamezna gospodinjstva ali podjetja npr. z inštalacijo sončnih celic na strehe hiše ali kmetijskih in gospodarskih poslopij. Niso pa možne investicije v samooskrbo iz OVE v večstanovanjskih stavbah in investicije v obliki skupnostnih gradenj dislociranih sončnih elektrarn, kjer bi se električna energija oddana v omrežje razdelila glede na lastniške deleže investitorjev, katerim bi se nato količina električne energije znotraj posameznega deleža investitorju odštela od porabe na njegovem lastnem merilnem mestu.

Predlog zakona opredeljuje možnost samooskrbe z električno energijo iz OVE tako, da je z njo zajet čim širši nabor investitorjev. Vzpostavlja pravni okvir za uvedbo samooskrbe iz OVE na podlagi virtualnega neto merjenja, oziroma t.i. virtualni »net-metering«, z namenom spodbujanja investicij v OVE s strani posameznikov in skupnosti. Pripravo podrobnejših pravil delovanja virtualnega neto merjenja s katerimi bi se preprečilo nastanek motenj zaradi priklopa večjega števila razpršenih proizvodnih zmogljivosti OVE pa zakon nalaga Vladi Republike Slovenije.

2. CILJI, NAČELA IN POGLABITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je vzpostavitev pravnega okvira za uvedbo samooskrbe iz OVE na podlagi virtualnega neto merjenja. To bo omogočilo skupnostne naložbe v zmogljivosti za proizvodnjo električne energije iz OVE, s čimer se bo povečal delež proizvedene električne energije iz OVE v skupni energetske bilanci Republike Slovenije in znižal obseg emisij toplogrednih plinov iz energetike.

2.2 Načela

Predlog zakona z vzpostavljanjem večjih možnosti državljanov za vlaganje v OVE in zniževanje toplogrednih plinov zasleduje načelo varstva okolja.

2.3 Poglavitne rešitve

Zakon določa, da se električna energija, proizvedena v proizvodnih napravah iz OVE lahko uporabi za individualno oskrbo tako končnih odjemalcev, kot tudi samooskrbo skupnosti končnih odjemalcev, ne glede na oddaljenost proizvodne naprave od mesta porabe. Zakon možnosti samooskrbe iz OVE ne veže na isto merilno mesto, kot je to urejeno sedaj z uredbo, ampak se lahko bilanca posameznikove porabe in proizvodnje obračuna tudi na podlagi dveh ali več ločenih merilnih mest. Na ta način zakon širi možnost samooskrbe iz OVE iz posameznikov na energetske skupnosti, energetske zadruge ali druge oblike skupnostnega lastništva proizvodne naprave na OVE in posameznikom, ki nimajo pri svojem merilno-odjemnem mestu možnost postavitve lastne proizvodne naprave na OVE. Urejanje podrobnejših pogojev za samooskrbo iz OVE zakon nalaga Vladi Republike Slovenije. S temi pogoji se bo zagotovilo, da novi razpršene kapacitete OVE ne bodo vnašale prekomernih motenj v distribucijsko omrežje.

3. PRILAGOJENOST UREDITVE PRAVU EU IN PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

3.1 Prilagojenost ureditve pravnemu redu Evropske unije

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

3.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

3.2.1 Grčija

Zakonsko podlago za uvedbo samooskrbe iz OVE na podlagi virtualnega neto merjenja je omogočil leta 2016 sprejeti zakon 4414/2016, ki je spremenil več členov zakona 3468/2006. Na podlagi te spremembe zakona je grška vlada maja 2017 sprejela uredbo, ki omogoča gradnjo sončnih elektrarn na kmetijah in na poslopih nekaterih oseb javnega prava (npr. šolam, univerzam, bolnišnicam, samoupravnim skupnostim itd.). Električna energija proizvedena v takšnih elektrarnah ni nujno tudi porabljena na samem mestu proizvodnje. Takšen primer je sončna elektrarna nazivne moči 10 kW na strehi šole v severnem delu mesta Thessaloniki. Električna energija proizvedena v tej

elektrarni je oddana v omrežje, pripada pa varni hiši za ženske in otroke, žrtve družinskega nasilja, ki je na drugem koncu mesta, kjer postavitve takšne elektrarne sicer ne bi bila mogoča.

3.2.2 Francija

Zakonsko podlago za samooskrbo iz OVE na podlagi virtualnega neto merjenja je vzpostavil zakon 2017-227 z dne 24. februar 2017. Zakon definira tako individualno samooskrbo kot tudi samooskrbo skupnosti. Po tej ureditvi gre za samooskrbo skupnosti ko gre za dobavo električne energije med enim ali več proizvajalcev in enim ali več porabnikov, ki ju/jih povezuje pravna oseba in katerih proizvodno in odjemno mesto sta locirana na območju znotraj iste srednje do nizkonapetostne transformatorske postaje. Presežek električne energije iz samooskrbne naprave se brezplačno odda v omrežje. Uporabnik energije iz samooskrbne naprave je oproščen plačila prispevka za končno rabo električne energije.

3.2.3 Belgija

Belgijska zakonodaja omogoča samooskrbo iz OVE na podlagi neto merjenja za sisteme z nazivno močjo do 10 kW v Valoniji in Flandriji, na območju Bruslja pa nazivna moč za takšne sistem navzgor ni omejena. Obračunsko obdobje je eno leto, možnost samooskrbe iz OVE na podlagi neto merjenja pa je še vedno vezana na lastništvo merilnega mesta.

3.2.4 Latvija

Samooskrba iz OVE na podlagi neto merjenja je, na podlagi določb Zakona o trgu z električno energijo (Elektrituruseadus), mogoča za odjemalce električne energije, ki so na omrežje priključeni z priključno močjo manjšo ali enako 11 kW (3x16A). Odjemalcem se prejeta in oddana električna energija poračunata na koncu enoletnega obračunskega obdobja. V primeru, da odjemalec proizvede več električne energije, kot jo iz omrežja prejme, se mu presežek prenese v naslednje obračunsko obdobje. Možnost samooskrbe iz OVE na podlagi neto merjenja pa je še vedno vezana na lastništvo merilnega mesta.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

5. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Sprejem zakona bo z uvedbo t.i. virtualnega neto merjenja spodbudil investicije v samooskrbo iz OVE s strani fizičnih in pravnih oseb. S tem se bo povečal delež proizvedene električne energije iz OVE znotraj celotne proizvedene električne energije. To bo imelo za posledico zniževanje emisij toplogrednih plinov in bo pripomoglo k uresničevanju zavez iz pariškega podnebne sporazuma. Poleg tega se bo na ta način krepila energetska varnost tako na ravni države, kot na ravni samoupravnih lokalnih skupnosti in posameznikov.

6. RAZLOG ZA SPREJEM ZAKONA PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagamo, da se predlog novele zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne dopolnitve zakona.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15) se v 4. členu za 32. točko doda nova 33. točka, ki se glasi:

»33. »samooskrba z električno energijo« pomeni proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, kot so sonce, veter, geotermalna energija, voda in biomasa, za celotno ali delno pokrivanje lastnega odjema električne energije z napravo za samooskrbo;«.

Dosedanja 33. do 38. točka postanejo 34. do 39. točka.

2. člen

Za 315. členom se doda nov 315.a člen, ki se glasi:

»315.a člen
(samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije)

(1) Električna energija, proizvedena v proizvodnih napravah iz obnovljivih virov energije, se lahko uporabi za individualno samooskrbo končnih odjemalcev ali samooskrbo skupnosti končnih odjemalcev.

(2) Samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije se končnim odjemalcem in skupnostim končnih odjemalcev omogoči ne glede na oddaljenost proizvodne naprave od mesta porabe in ni vezana na isto merilno-oddajno mesto.

(3) Samooskrba z električno energijo je skupnostna, kadar se več končnih odjemalcev združi z namenom proizvodnje električne energije za samooskrbo.

(4) Operater distribucijskega omrežja zagotovi potrebne tehnične pogoje in pogodbeno razmerja, ki zagotavljajo samooskrbo po transparentnih in nediskriminatornih pogojih.

(5) Podrobnejše pogoje za samooskrbo iz proizvodnih naprav iz obnovljivih virov energije določi vlada.«

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Vlada sprejme predpis iz petega odstavka 2. člena tega zakona najkasneje v roku enega meseca po uveljavitvi tega zakona.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu:

S členom se v zakon dodaja definicija samooskrbe z električno energijo.

K 2. členu:

Člen opredeljuje pravico do samooskrbe z električno energijo iz OVE za čim širši nabor potencialnih investitorjev. S tem se naslavlja velik potencial izrabe OVE s strani državljanov - posameznikov in skupnosti. Člen v primerjavi z zdajšnjo ureditvijo širi možnost samooskrbe z električno energijo iz OVE na podlagi neto merjenja in jo (poleg posameznikom) omogoča tudi različnim drugim oblikam skupnostnega lastništva proizvodne naprave in posameznikom, ki nimajo pri svojem merilno-odjemnem mestu možnosti postavitve lastne proizvodne naprave. Vse potrebne tehnične pogoje in pogodbene ureditve, ki zagotavljajo samooskrbo po transparentnih in nediskriminatornih pogojih, mora zagotoviti operater distribucijskega omrežja. Podrobnejše pogoje za samooskrbo iz proizvodnih naprav iz obnovljivih pa določi vlada s posebnim predpisom.

K 3. členu:

V členu je določen rok enega meseca v katerem mora vlada pripraviti podrobnejše pogoje za samooskrbo iz proizvodnih naprav iz obnovljivih virov s katerimi se mora zgotoviti vnašanje prekomernih motenj v distribucijsko omrežje.

K 4. členu:

V členu je določen običajni vacatio legis petnajstih dni.

IV. BESEDILO ČLENA, KI SE SPREMINJA

4. člen (pomen izrazov)

Če ni v posameznem delu zakona pomen izraza določen drugače, imajo v zakonu uporabljeni izrazi naslednji pomen:

1. »ACER« pomeni Agencija za sodelovanje energetske regulatorje, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 713/2009;
2. »biogorivo« je tekoče ali plinasto gorivo, namenjeno uporabi v prometu, proizvedeno iz biomase;
3. »daljinsko hlajenje« pomeni distribucijo ohlajenih tekočin iz centralnih proizvodnih virov po omrežju do končnih odjemalcev v več zgradbah ali lokacijah;
4. »daljinsko ogrevanje« pomeni distribucijo pare, vroče ali tople vode iz centralnih proizvodnih virov po omrežju do končnih odjemalcev v več zgradbah ali lokacijah;
5. »distribucija tekočih goriv« pomeni distribucijo tekočih goriv do končnih uporabnikov, ki se ne izvaja po distribucijskih cevni omrežjih;
6. »distribucija toplote« pomeni prenos toplote po distribucijskem sistemu, ki vključuje tudi dobavo končnim odjemalcem;
7. »distribucijski operater« pomeni pravno ali fizično osebo, ki izvaja dejavnost distribucijskega operaterja električne energije in je odgovorna za obratovanje, vzdrževanje in razvoj distribucijskega sistema električne energije na določenem območju, za medsebojne povezave z drugimi sistemi, kadar je ustrezno, in za zagotavljanje dolgoročne zmožljivosti sistema za zadovoljitev razumnih potreb po distribuciji električne energije;
8. »dolgoročno načrtovanje« pomeni dolgoročno načrtovanje potrebnih naložb v proizvodnjo, prenosne in distribucijske zmožljivosti ter druge objekte, za zadostitev povpraševanja sistema po električni energiji, zemeljskem plinu in drugih energentih, in za zagotovitev zanesljive oskrbe odjemalcev;
9. »elektrika« pomeni električno energijo;
10. »elektrooperater« pomeni systemskega operaterja ali distribucijskega operaterja;
11. »energetski pregled« pomeni sistematični postopek za namene seznanitve z obstoječo porabo energije stavbe ali skupine stavb, industrijskega ali komercialnega procesa, obrata, zasebne ali javne storitve, s katerim se opredelijo in ocenijo stroškovno učinkovite možnosti za prihranek energije, ter v okviru katerega se poroča o ugotovitvah;
12. »energija« pomeni vse oblike energentov, kakor so opredeljene v d) točki 2. člena Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L 304 z dne 14. 11. 2008, str. 1);
13. »gospodinjski odjemalec« pomeni odjemalca, ki kupuje električno energijo, zemeljski plin, toploto ali drug energetski plin za svojo lastno rabo v gospodinjstvu, kar izključuje rabo za opravljanje trgovskih ali poklicnih dejavnosti;
14. »končna bruto poraba energije« pomeni energijo ali energent, dobavljen za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvu, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, vključno z električno energijo in toploto, ki jo porabi sektor pretvorbe energije za proizvodnjo električne energije in toplote, ter izgubami električne energije in toplote pri distribuciji in prenosu;
15. »končna poraba energije« pomeni energijo ali energent, dobavljen za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvu, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, razen dobave sektorju pretvorbe energije;
16. »končni odjemalec« pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
17. »lokalna skupnost« pomeni samoupravno lokalno skupnost;

18. »lokalni energetski koncept« je koncept razvoja lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti na področju oskrbe in rabe energije, ki vključuje ukrepe za učinkovito rabo energije ter način oskrbe z energijo iz obnovljivih virov, sproizvodnje, odvečne toplote in iz drugih virov;
19. »napredni merilni sistem« pomeni elektronski sistem, ki lahko meri porabo energije, ob čemer doda več informacij kot običajni števec ter lahko pošilja in prejema podatke z uporabo elektronske komunikacije;
20. »nizkoogljične tehnologije« pomeni tehnologije, ki med proizvodnjo toplote ali električne energije ne povzročajo emisij ogljikovega dioksida;
21. »obnovljivi viri energije« so obnovljivi nefosilni viri energije (veter, sonce, aerotermalna, hidrotermalna in geotermalna energija, energija oceanov, vodna energija, biomasa, plin, pridobljen iz odpadkov, plin iz naprav za čiščenje odplak in bioplina);
22. »obveznost glede obnovljivih virov energije« pomeni program podpore, ki zahteva od:
 - a. proizvajalcev energije, da v proizvodnjo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov;
 - b. dobaviteljev energije, da v dobavo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov;
 - c. od porabnikov energije, da v porabo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov;
23. »odjemalec« je pravna ali fizična oseba, ki kupuje energijo ali gorivo za lastno rabo ali za nadaljnjo prodajo;
24. »operater« pomeni elektrooperater ali operater sistema zemeljskega plina;
25. »operater distribucijskega sistema« pomeni pravno ali fizično osebo, ki izvaja dejavnosti distribucije zemeljskega plina in je odgovorna za obratovanje, vzdrževanje in razvoj distribucijskega sistema na določenem območju, za medsebojne povezave z drugimi sistemi, kadar je ustrezno, in za zagotavljanje dolgoročne zmožljivosti sistema za zadovoljitev razumnih potreb po distribuciji plina;
26. »operater prenosnega sistema« pomeni pravno ali fizično osebo, ki opravlja dejavnosti prenosa zemeljskega plina in je odgovorna za obratovanje, vzdrževanje in razvoj prenosnega sistema na določenem območju, za medsebojne povezave z drugimi sistemi, kadar je ustrezno, in za zagotavljanje dolgoročne zmožljivosti sistema za zadovoljitev razumnih potreb po transportu plina;
27. »operater sistema« je operater prenosnega sistema zemeljskega plina ali operater distribucijskega sistema zemeljskega plina;
28. »podjetje za maloprodajo energije« pomeni pravno ali fizično osebo, ki prodaja energijo končnim odjemalcem;
29. »pogodbena zagotavljanje prihranka energije« pomeni pogodbeni dogovor med koristnikom in ponudnikom ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki se preverja in spremlja v vsem obdobju pogodbe in v okviru katerega se naložbe (delo, dobava ali storitev) v ukrep plačujejo sorazmerno s stopnjo izboljšanja energetske učinkovitosti, dogovorjeno s pogodbo, ali drugim dogovorjenim merilom za energetska učinkovitost, kot so finančni prihranki;
30. »ponudnik energetskih storitev« pomeni fizično ali pravno osebo, ki opravlja energetske storitve ali druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti v objektu ali prostorih končnega odjemalca;
31. »prihranek energije« pomeni količino prihranjene energije, določeno z meritvijo ali oceno porabe pred izvedbo ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po njej, ob zagotovljenih normalnih zunanjih pogojih, ki vplivajo na porabo energije;
32. »revizor« je revizijska družba ali samostojni revizor, ki ima po zakonu, ki ureja revidiranje, dovoljenje za opravljanje revidiranja;
33. »sistemski operater« pomeni pravno ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost sistemskega operaterja prenosa električne energije in je odgovorna za obratovanje, vzdrževanje in razvoj na določenem območju, za medsebojne

povezave z drugimi sistemi, kadar je ustrezno, in za zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti sistema za zadovoljitev razumnih potreb po transportu električne energije;

34. »soproizvodnja« pomeni postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije;
35. »toplota« pomeni toploto v obliki pare, vroče vode, tople vode ali ohlajenih tekočin;
36. »učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje« pomeni sistem daljinskega ogrevanja ali hlajenja, pri katerem se uporablja vsaj 50 % energije iz obnovljivih virov, 50 % odvečne toplote, 75 % toplote iz soproizvodnje ali 75 % kombinacije takšne energije in toplote;
37. »učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje« pomeni sistem dobave za individualno ogrevanje in hlajenje, ki v primerjavi z učinkovitim daljinskim ogrevanjem in hlajenjem znatno zmanjša vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, potrebne za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, ali zahteva enak vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, vendar ob nižjih stroških, pri čemer se upošteva energija, potrebna za pridobivanje, pretvorbo, prevoz in distribucijo energije;
38. »ukrep politike« pomeni regulativni, finančni, davčni, prostovoljni instrument ali instrument o obveščanju, ki ga država ali lokalna skupnost uvede in izvaja, da ustvari podporni okvir, zahteve ali spodbude, s katerimi zagotovi, da udeleženci na trgu nudijo ali kupujejo energetske storitve ter izvajajo druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti.

V. PRILOGE

PODPISI POSLANKE IN POSLANCEV

Dr. Franc Trček

Miha Kordiš

Luka Mesec

Dr. Matej T. Vatovec

Violeta Tomić

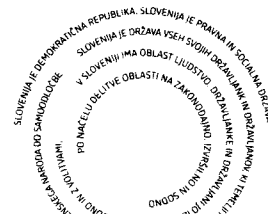

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Levica

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 49, f: 01 478 98 45, e: ps-levica@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Ime in priimek	Podpis
Dr. Franc Trček	
Miha Kordiš	
Luka Mesec	
Dr. Matej T. Vatovec	
Violeta Tomić	